

K téme **ľudské telo a zdravie** neodmysliteľne patrí aj zdravotná osвета v oblasti prvej pomoci. Verte či neverte, ale už aj naši predškoly by si vedeli dať rady s niektorými menšími problémami (len prosím bez krvi!). „Deti, čo by ste robili, keby mi prišlo zle?“ spýtala sa pani učiteľka Milotka a ľahla si na zem. Nápady boli rôzne, ale po pomocných otázkach došli k správnej odpovedi, či priam postupu.

„Uložíme do *stabilizovanej polohy*“, povedala zdravotníčka Emka.

„Zavoláme telefónom pomoc“, pridal realista Janko.

Teraz prišiel pravý čas na scenár p. učiteľky, ktorá bleskovo nasimulovala súrny telefonát na číslo 112.

{phocagallery  
view=categories|imagecategories=1|imagecategoriessize=1|categoryid=175|imageid=2518}

Prežívanie celého fingovaného rozhovoru bolo také sugestívne, že po nahlásení potrebných údajov za napovedania (odpadnutej!) p. učiteľky si Janko s viditeľnou úľavou hlasno vydýchol a utrel pot z čela.

Budúci samaritáni si vyskúšali obväzovanie nohy, znehybňovanie zlomenej ruky, prenášanie zraneného na veselej „panskej stolič“, či ukladanie do príjemnej stabilizovanej polohy. Raz darmo, u niektorých sa genetické vlohy po rodičoch – zdravotníkoch nezaprú, hoci spočiatku dôvera vo vlastné sily a schopnosti chýbala. Všetci, Tereška?